

SZÉKELY HIRLAP

politikai s vegyestartalmu közlöny.

KIADÓ-HIVATAL:

Az ev. ref. főiskola nyomdájában.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

TELEKI-KÖNYVTÁR.

Hirdetési ár: Minden 100 vagy kevesebb szóért egyszeri beigtatásért 1 frt és minden beigtatásért külön 30 kr. o. é. belyegdíj. — Három hasábos nyilttéri sorért 20 kr. o. é.

Hirdetéseket elfogad: helyben a kiadó-hivatal.
Pesten, Zeisler M. hirdetést közvetítő intézete, Királyuteza 60-ik sz.,
és J. Haasenstein és Vogler Bécsben (Neu-Markt 14. sz.)

Megjelenik e lap

minden szerdán és szombaton reggel

NAGY FÉLÍVEN.

ELŐFIZETÉSI ÁR

Negyedévre 1 frt.
Félévre 2 „

Vaspályaengedélyezési rendszerünk pénzügyi és nemzetgazdasági szempontból.

II.

Buda, okt. 4-én.

Eddigi vasutépítési politikánk eredménye tehát:

Városi és mezőszégi proletariatus néhány tőzsér rabszolgaságában; a többi ki élni nem tud, kivándorol, — kivándorol egy oly ritka népességű földről, mint hazánk, a mely föld, ha ily vasuti politika által tulajdonosai a kimerítésre nem bátorítottak, 2000, de 7—8000 lakót volt volna képes eltartani négyszögmértföldenkint.

Igy fog elvérzeni hazánk a nagy nemzetközi vonalokon, ha a közlekedési politika gyökeresen meg nem változik.

A legelső teendőnek hazánkban nem a vasutépítés, — hanem az ipar rendezése s szilárdításának kellett volna lenni. Ezzel párhuzamosan a legnagyobb áldozatokkal a kőút hálózatot s a községi útrendszert kellett volna gyökeresen kifejleszteni. S mikor ez által erős ipar és élénk mezőgazdaság egymás mellett, egymást támogatva állt volna fenn az ország minden vidékein, akkor a belélet s gazdasági csere élénkítésére a különböző gazdasági téreket, az iparos hegyes északot a termelő déllel, szóval a hazai termelőt a hazai fogyasztó-gyárossal minél közelebbi kapcsolatba kellett volna vasutak által hozni.

Ilyen, a részletekből az egész felé haladó iránylat mellett a közlekedésügy terén tett minden lépés a nemzet jóllétének, az unokák gazdagságának, boldogságának, gyarapodásának új és új tényezője lett volna.

A mostani rendszer, megfordítva általánosból megy át a részletesre, kül nemzetek számára épít mindennek előtt vasutat az ország fiainak pénzéből, s nem tisztán a hon lakói számára. A közlekedési rendszer a kivitel könnyítése által a földkimerítésnek, minden vasuti szárny által újabb s újabb tápot nyújt, szóval

megörökíti azon helyzetet, hogy e nemzet idegen, távol lakó nemzetek gabnatermelő rabszolgá telepe, gyarmata maradjon, melynek egyéb jövője se legyen, mint mindinkább elszegényedni.

Sajnos, hogy e bajon gyökeresen segíteni ma már nem lehet, de a bajt mérsékelni lehet még ma is.

Fordítson az állam roppant áldozatokat a belforgalom emelésére, a közutak kiépítésére csatorna hálózat létesítése, — iparrendezés, új iparágak gyámolítása által, szóval igyekezzék a honi termelőnek honi fogyasztót oldala mellé állítani, s akkor meg lesz mentve e nemzet gazdasági s politikai jövője.

Az emberi társadalom élete ezer irányu roppant szövedékű léteget. Ki ezt az ész kíváncsi szerint vezérteni ohajtja, az azt addig meg se kezdje, míg minden irányban egyszerre nem kezdheti meg azt. Ha csak egy oldalú irányban történik valami, mint most a nemzetközi útvonalok építése által, míg a többi igények mellőzöttek, bármi üdvös legyen is az, mi kezdeményezett, magában véve, az egészre, végeredményében mégis kártékonyan hat, mert a gazdasági élet összhangját, mely csak a részarányos fejlődésben található föl, erőszakosan megzavarja.

Sokat lehetne e tárgyról még szólni, de terünk nem engedi. Annyit talán mégis érintettünk, mi elegendő anyagot nyújt e thema fölötti gondolkodásra.

Kerkápoly vasuti pénzügyi politikáját helyeseljük minden tekintetben, főleg miután ő is hangsúlyozá, hogy ideje volna már a mohó vasut-építkezéssel egy kissé szünetelni. Szeretnők azonban, ha az egész ország megnyugtatóására Gorove közlekedésügyér is elmondaná programját a közlekedésügy terén, — bizonynyal nem lehet jelenleg fontosabb nyilatkozat, mint melyet ő tehetne a nemzet megnyugtatóására.

Saáry Ferencz.

Egy pár szó a maros-vásárhelyi ev. ref. főiskolai könyvnyomdáról.

A helyi ref. főtanoda nyomdája a közelebb elmúlt pár év alatt egészen nagyvá-

rosi nyomdává nőtte ki magát; a főiskolai előjáróság átlátván az ujtás szükségességét, arra tetemes kiadásokat tett, azaz, a szó betű szerinti értelmében, egészen újjá teremtetve; — a régi kopott betűket és más nyomdai elavult eszközöket kiküszöböltetvén helyükbe újakat hozatott, — úgy hogy a ki e nyomdát 3—4 év óta nem látta, bámulattal győződik meg afelől, miszerint ott, hol ezelőtt pár évvel két, régi divatú, csaknem a Guttenberg korszakára visszaemlékeztető, rozsnymású fasajtó s egy kevés szintén régi kopott betű állott: most egy gyönyörű új gyorsajtó — mely egymaga értékesebb, mint pár év előtt az egész nyomda volt — két legújabb kézi vassajtó, két simító sajtó és a legújabb divatu diszes betűnemeknek — melyek egy csinosan kiállított nyomdai mutatókönyvben láthatók — oly gazdag választéka áll, melyet ma a két magyar haza egyik vidéki könyvnyomdájában sem találunk föl.

A nyomda legújabb termékeit illetőleg, bátrak vagyunk az ez évben megjelent nagyobb művekre mutatni, u. m.: „Veszely, Imets és Kovács utazása Moldva-Oláhsországban című nagy 8-adrét, 22 ives; tisz. Koós Ferencz „Történelmi dolgozatai a magyar és román nemzet viharos korszakából“ című, közönséges 8-adrét 12½ ives; t. Mentovich Ferencz tanár ur „Az Újvilágnézet“ című, közönséges 8-rét, 10½ ives kötetére, melyek mind oly csinosan és izléssel állítottak ki, hogy akármely nagyvárosi nyomdának is becsületére és dicsőre válnának. Sajtó alatt vannak jelenleg tisz. Körösi Ferencz ref. lelkész urnak 5—6 ivből, tisz. Péterfi Károly urnak 7—8 ivből álló egyházi beszédei, melyeknek kiállítását — miután azokat megpillantottuk — előre is igen csinosaknak mondhatjuk; — úgy szintén sajtó alatt van t. Lőcsey Sándor ur „Székely naptára“ is, mely eddigi kopott öltözetét eldobva — az idén fog először igen csinos alakban, szép fehér papíron megjelenni.

A könyvnyomda képes egy 12—15 ives közönséges 8-rétű füzetet egy hó lefolyása alatt kiállítani. — Megrendelések elvállaltatnak bármily távoli vidékekről is, me-

falen tartományban például tizenegyszer nyolc-százszáz tizenhét elhullt nemzetőr után maradt özvegy fordult a kormányhoz támogatásért, ezen özvegyeknek, 22,723 gyám nélkül hagyott gyermekek van; a Rajna tartományban eddig 14,312 özvegy, 29,619 gyermek anyja kért alamizsnát. Hannover tartományban 9624 özvegy 26,418 gyermekkel. A nyomor leírhatlan; tény, hogy a kormány u. n. nyomor-enyhítő biztosságok kényszerült kiküldeni; az sem titok, hogy tengernyi élelmet kell mint egy a csatatérre, keleti Poroszországba szállítani; minden szállító utasítást kapott, lehető sok élelmet s vágómarhát vásárolni a magyar-osztrák államban; s a tömeges vásárlás valószínűleg már legközelebb érezhető leendő. A segély-egyleti bizottság utolsó jelentésében szóról-szóra ezeket olvashatni: Azoknak száma, kik e hóban segélyért jelentkeztek, oly magasra rug, hogy a bizottságnak erőfeszítései dacára nincs többé hatalmában minden jelentkezőt kielégíteni, ha csak ily esetben lehető legcsekélyebb ajándékot akar is kiosztani. A főnebb számlált özvegyek s árvákhoz még 80,000 nő s gyermek járul, kiknek gyámolaik harcban vannak s kik szintén igénybe veszik a kormány támogatását. Más tartományokból is igen kedvezőtlen hírek érkeznek, így pl. Posen tartományból, honnan a kormányt értesítik, hogy most nem hajthatók be az adók, minthogy a sikon igen nagy a nyomor. A földmives, erő hiányában, a mezőn tehetetlen. A gyárak bezárása által is számos családapa maradt kenyér nélkül. A Japoknak megvan tiltva a nyomort szóba hozni, miért is a bírságok napirenden vannak.“

Hogy bánnak a francziák a porosz foglyokkal?

Több lap panaszkodott ama rosz bánásmód felett, melyben a porosz foglyok Metzben részesítettek. A 24. brandenburgi gyalogezred egy altisztje auguszt. 16-án francia fogságba esett, s csak szept. 3-án bocsátott szabadon Metzből. Ezen altiszt, egy a „Voss. Ztg.“-hoz intézett levelben elbeszéli élményeit: „Auguszt 16-dikán — ugymond — a marslatouri ütközetben foglyulá lettem, s másnap reggel a sebesültekkel Metzbe vitettem; mellettem egy chasseur d'Afrique ült; kedélyesen fecsegtünk; tábori kulacsát kezembe adta, én szalonnát adtam érte, s így „benső egyetértésünk“ a legrealisabb alapokon nyugodott. Nehány óra múlva Metzbe értünk. Már meszsziőről hallottuk Metz székesegyházának hangos üdvözlését; ezt jó ómennek vettem; mert nekem is aggodalmas gondolataim támadtak, miként fogadják a francziák a védtelen sebesült ellenséget? Már áthaladtunk a vársánczokon; végre bevonultunk a régi német városba, a franczia kapun keresztül. Az utcák tömve voltak kíváncsi néptömeggel, ösvérhajcsáraink csak nehezen tudtak utat törni maguknak a sokaságon át. Mi, kik az állatok hátán ültünk, magunk is közvetlen érintkezésbe jöttünk a publikummal. Egyetlen kárörvendő hang sem emelkedett, midőn bennünk poroszokra ismertek.

Egyedül egy aféle tizenhárom éves rajkó kissé tele akarta venni a száját és folyvást kiabálta: Itt a hunczfutok! — De egy öreg ur oly erélyesen simogatta meg a kamasz orcáját, hogy az hamar elpárolgott. En háládatosan integettem az öreg urnak, ő felém jött, megcsólitott és nyájas beszédét ezen végzé: Oh uram, egy fogoly — az szent ember. Az utcákon még sűrűn kapunk szivart és bort, francziák és poroszok különbség nélkül. Még sok szánakozó pillantást fogtam föl utközben és ismételve hallám hátunk mögött: Szegények.

A kórházban, a hol nagyban megronesolt lábaim miatt maradnom kellett, mintegy telve volt a levegő a legenyhébb emberszeretettel. A hogy itt bántak velünk, azt sohasem fogom felejteni, és fogom magasztalni mindenfelé. A rend mintaszerű volt, az étel s ital kitűnő; hát még a nyájas beszédek, melyeket hallottam az apácztól, az orvosoktól, a papoktól! Bajtársaim nem értették ugyan a szokat, de igen is a pillantásokat s ezekben annyi volt a jóság és kedvesség.

Naponta új meg új sebesültek jöttek; ezeknek hely kellett s most lábaim állapota jobbnak látszott, a kórházból elbocsátottak. Most már hivatalosan nem voltam beteg, hanem egyszerűen fogoly.

A volt fogoly altiszt általában mindennel megelégedve így végzi tudósítását: „nekem eszembe jutott az arabs közmondás ne boszankodjunk, hogy a rózsza bokor tövisset terem, inkább örvendjünk, hogy a tuskú rózsza is van. És én itt egy felséges illatu rózsát találtam és a rózsának nove emberszeretet, jótékony emberszeretet.

KÜLFÖLD.

Mintha valamivel kedvezőbb szelek lengeznének Franciaország — nem dal, hanem — „vér-telt mező“-ről. Egyszerre két felőlről érkeztek jó hírek — de mondjuk előbb a roszakat el, mert ezek, már úgy látjuk kimaradhatlanok.

A rosz hír: Orleans elfoglalása a poroszok által s bár kilencz óra folytán tartá magát a csekélyebb számú Loire-hadsereg a tulnyomó porosz erővel szemben, s az ellenségnek tetemes károkat okozott is: a déli részek e kulcs-városa még is igen nagy veszteség a francziáknak, mert most már Délfranciaország is nyitva a porosz zsákmányolásnak, s e gazdag vidék épen alkalmoszerűleg nyújt requisitioakra anyagot az éhséggel küzdő párisi ostrom-sereg számára. Ámbár viszont a Loire-hadsereg létele is, mit a poroszok mindeddig tagadtak, a francziák előnyét tekinthető.

A jó hírek — ha ugyan igazak, mert még csak francia tudósításokból olvassuk, s így mindenestre megerősítésre várnak — Metznek és Párisnak nagyobb mérvű győzelme az ostromlók fölött. Bazaine (kelet nélküli) kirohanása alkalmával „a poroszokat kiverte (volna) hadállásaikból, mely alkalommal a poroszok 4 lovas-ezredet és 26 zászlóalj gyalogságot vesztettek, — a Belle-Croix erődből történt kirohanás alkalmával pedig tizenhárom porosz ezred semmisített (volna) meg. — Némi valószínűséget kölcsönöz e tudósításnak egy újabb távirat, mely szerint Frigyes Károly herczeg (Metz alatti) főparancsnokságától való fölmentetését kérte. Hogy Bazaine 800 vágó-marhát elfoglalt az ellenségtől: magok a poroszok is elismerik. — Pár nap alatt mindenestre bizonyosságot nyerünk ez esetről, valamint a másik kedvező hírről, mely Párisból léghajón (közbe legyen mondva közelebből Keratry rendőrfőnök is követte Gambatta miniszter példáját s léghajón távozott Párisból vidékre) származott Toursba. E szerint e hó 12-kén a nemzetőrség, saját kérére, kirohánván Párisból a poroszokat, az általuk három hét óta elfoglalt hadállásokból, az egész öv vonalon kiverték. (Bécsi hírek némileg megerősítik. Szerk.) Éjszak felé St. Denis irányában a poroszok Staius, Pierrefitte és Dugny tulizettek. Keleten Bobigny, Joinville, kreteili hid és az akroni fensik ismét elvéttetett a poroszoktól. Délnyugaton Meudon és St. Clond foglaltatott el tőlük.

Közvetve ugyan, de még is megerősíteni látszik e győzelmek híré az azon körülmény, hogy a béke-hírek, állítólag Oroszország közvetítése folytán, megint erősödnek s ha a nagyoz porosz hajlandó elfogadható békét kötni: bizonyára vagy az éhség, vagy francia esélyek jobbfordulta, de semmi esetre sem a tehetetlen diplomácia fogta őket arra kényszeríteni.

De a háboru, most még foly, a lehető legnagyobb vandalizmussal. A francia nép, természetesen, megtámadja a kisebb csoportban mutatkozó poroszokat, ezek pedig fölperzselik a falvakat, leagyalják a védteleneket s a legyilkolt hullákat „isten dicsőségére“ még ráadásul föl is akgatják egy egy fára.

A francia flotta is újból hallat magáról. Megint visszatért a védtelen német partok alá — melyektől Vogel von Falkenstein tábornok figyelő hadteste szintén Franciaországba indított s a véd-ágyuk Páris alá szállítottak — egy porosz pánczolos hajót, 600 emberrel már el is

fogott s a partvidékeket nagy és méltó ijedelembe ejti.

A távirat, mely a békétárgyalásoknak. — Oroszország kezdeményezése folytán történt újabb fölvetését jelenti: Páris bombáztatásának megkezdéséről azt mondja, hogy e hó 16-dikáig halasztatott volna el. Egy más tudósítás szerint Bismarck egyáltalán ellene van, hogy „a nemzetek e találkozási városa“ bombáztassék, míg Moltke csak a gyors és nagymérvű ostromtól remél sikert. Egy magyar katonai író azonban kétségbevonja, hogy a mostani hadállásokból (melyekből azóta ki is vettek a poroszok — Szerk.) sikeresen lehetne Páris bombázni, miután, ha 8000 lépésre szolgáló vetágyuk állanak is a poroszok rendelkezésére, még akkor is csak legfőlebb egy hatodát tudnák Párisnak rongálni, miután az előretolt s kitűnő horderejű ágyukkal fölszerelt erődök tiszteletes távolban tartják az ostromlókat a falaktól. Annál jobb.

— Garibaldi még nem foglalhatta el új állomását az összes nem-rendes hadak főparancsnokságát, miután gyöngéledik.

— A spanyol trón is kapott végre jelöltet az olasz király másod-született fiában, Amadéban, Aosta herczegében. Minden hatalmasság elfogadta e kandidatust, a herczeg is a katedrát, úgy, hogy csak az van hátra, hogy a spanyolok meg is hívják reá. A jó lelkek, valószínű, meg is teszik.

VEGYES.

*** Az országos honvédség-egylet 500 számú aláírási íve, mint már említettük, szerkesztőségünkönél van letéve, hol az alapszabályok is megtekinthetők. Aláírásokat csak f. hó végeig fogadhatunk el, mikor az ívet fel kell küldenünk. Bár minő csekély adományok is szívesen vétetnek. „Használni s ne ragyogni akarjunk.“**

*** A delegációkat, király ő felsége f. év okt. 11-ről kelt legfelsőbb kézírata által nov 21-ére, Pestre, méltóztatott összehívni.**

*** Horvát Boldizsár igazságügyminiszter ur erdélyi útját, melyet mostanság rebesgettek, a „Ref.“ szerint; bizonytalan időre elhalasztotta.**

— **A második polgári házasság** Bécsben közelebb köttetett az ottani polgármesteri hivatal előtt. A jegyesek Levitus Rudolf és Spitzer Zsófia voltak. A törvényes összeköttetés előtt dr. Felder polgármester komoly beszédet tartott a jegyesekhez, melyben a házasság komolyságát, s a házastársak kötelességét egymás iránt fejtegeté. Ezután a jegyesek aláírták a jegyzőkönyvet és gyűrűt cseréltek, melylyel a törvényes szertartás véget ért.

*** Az Erdélyi kereskedelmi és hitelbank** forgalmi kimutatása 1870. szeptember hóra.

Bevétel:

Pénztármaradvány aug. 31-én	19742	frt	9	kr
Váltóüzlet: visszafizetett váltók	76280	—	—	—
„ viszleszámitolt váltók és				
elfogadványok	32300	—	—	—
„ befolyt kamatok és illetékek	1326	—	35	—
Zálogkölcson üzletben: visszafizetett kölcsönök ért. papirok				
arany, ezüst és egyéb tárgyakra	12960	—	—	—
„ befolyt kamatok és illetékek	321	—	14	—
Vásárlási és eladási számlán:				
eladott ért. papir, arany, ezüst				
és egyéb tárgyak	2775	—	25	—
Takarékpénztári betétek	7256	—	—	—
Utalványokért	5000	—	—	—
Különféle illetékek, kamatok				
és jutalékok	135	—	82	—
Hitelbirtokosok folyó számláin	82541	—	84	—
Visszafizetett költségek és postadíjak	6	—	81	—
	240645	—	30	—

Kiadás:

Irodai, utazási posta és távirai költségek, jutalékok stb.	57 „ 03 „
Vásárlási és eladási számlán vásárolt értékpapír, arany, ezüst és egyéb tárgyak	7135 „ 64 „
Váltó üzlet: leszámított váltók	45693 „ — „
„ kifizetett elfogadványok és viszleszármolt váltók	28000 „ — „
Zálogkölesön üzlet: kölesönök, értékpapírokra, arany ezüst stb.	17191 „ — „
Visszafizetett tak. pénztári betétek	6111 „ 86 „
Kamatok elfogadványok és viszleszármolt váltók	
és betétek után	1082 „ 30 „
Különféle kamatok és bélyeg díjak	92 „ 06 „
Utalványokra	5000 „ — „
Tiszti fizetések	980 „ 26 „
Hitelbirtokosok folyó számláin	114581 „ 74 „
Pénztári készlet	14720 „ 41 „
	240645 „ 30 „

Maros-Vásárhely, 1870. okt. 14-én.

Az erdélyi kereskedelmi és hitelbank igazgatósága.

Szász Róbert,
titkár.

Tauszik B. Hugó,
könyvvezető.

— Tűzkrónika. Nem csak Erdélyben szá-

porodik naponta a tüzesetek száma, de annak határain kívül is. Lembergben a vaspálya rak-
tárak kigyulása több százezer forint kárt okozott.
Pesten az első magyar vagon-gyár szenvedett
nagy veszteséget, a fa anyagokon kívül teljesen
kész 80 vagon is égvén el; Nagy-Szent-Mik-
lóson a gőzmalom égett el; Csákváron 102 épü-
let, minden gabonáival és takarmányaival pusztult; a barlangjáról híres Adelsberg nevű csinos
mezőváros majd nem egészen a lángok martaléka
lett! Ezen felül számos aprókat mellőzve, na-
gyobb égések voltak: Szt. János, Szalacska, Pa-
tak, Monostor, Batur, Miskolcz, Pesked, Dorog,
Sámson, Kerek, Apeza, Ruzska, Radvány, Berczel,
Gyömörő, Liska, Kér, Veregyház, Vecsés,
Kolta, Csakova, Cserbenyő, Ujváros, Beél, Ke-
resztszeg, Tass, Szőlős, Ujfalu, Szt György, Gaj,
Kapos stb. helységeken. A károk annál érke-
nyebbek, mert mindenütt a gabonák és takarmá-
nyok is oda égtek s most az emberek aggódva
néznek a tél elébe.

Bécsi börzei árkelet.

(1870. october 17.)

5% metalliques	56.90
5% nemzeti kölesön	66.30
860 államkölesön	92.20
Bankrészevény	712.—
Hitelrészevény	255.20
London	124.10
Ezüst	122.15
Arany	5.94 1/2
„ 20 frankos	9.91 1/2
Földt. ment. kötvény erd.	79.50
„ „ „ magyarh.	77.57
„ „ „ horvát-slavon	79.—

Laptulajdonos és felelős szerkesztő:

Horváth Gáspár.

HIRDETMÉNYEK.

Imreh Sándor

ref. főtanodai nyomdász által Maros-Vásárhelytt, a legjurányosabban
elvallaltatnak szakmájába vágó mindennemű nyomdai megrendelések u.m.:

FOLYÓÍRATOK,
Irodalmi művek

és
Röpiratok,
minden nyelven.

Továbbá:

HIRDETMÉNYEK,
TABELLÁK,
ÁRJEGYZÉKEK,
SZÁMLÁK,
KÖRÖZVÉNYEK,
NYUGTATVÁNYOK,
Palragaszok,

Barom-útlevelek,
SZÁLLÍTÓ LEVELEK.

ÜGYVÉDI FELHATALMAZÁSOK,
KÖRLEVELEK,
Levélhomlokzatok,
NÉVJEGYEK.

NÉVNAPI KÖSZÖNTŐK.
Meghívó jegyek
NÁSZÜNNEPÉLYRE.

ÉTLAPOK,
SZINLAPOK,

LOTTO-NYOMTATVÁNYOK.

Szomorú-

JELENTÉSEK.

stb. stb. stb.

A megrendelések bármily távoli vidékre gyorsan
eszközöltetnek.

Épen most van sajtó atatt a csinosan kiállított **irodai fali Naptár**
a jövő 1871-dik évre; tartalma: katolikus, protestáns, görög és izraelita nap-
tárrész; a fali naptár egy része a maros-vásárhelyi levél- és szekerposta; —
a Biazini Domokos ur gyorskocsi-, a nagyváradi-kolozsvári vasút vonal me-
netrendével, távirai tudnivalókkal, — más része az erdélyi nevezetesebb orszá-
gos vásárokkal stb. stb. jelenik meg. Egy példány ára 30 kr. Ajánljuk a helyi
és vidéki t. cz. közönség pártfogásába.

1—6

(88) Van szerencsém a nagyérdemű közönségnek tudomására hozni, hogy a min-
den időben jól rendezett

ELSŐ LÁMPA RAKTÁROMAT

most érkezett nagy választékú szállítvánnyal egészítettem ki, melylyel minden
igénynek teljesen megfelelni reménylen.

Minden ez igénybe szives parancsukat kérem, egyszersmind tudatom, hogy
csak is tiszta, gyultalan kátrányszest (Petroleumot) árusítok s a nállam vásá-
rolt lámpákat czélszerűtlenségök esetében nyolcz napi használat után teljes ér-
tékben visszaveszem.

Staibl Antal.

a kék golyóhoz,

(89)

1—12

Haszonbéri hirdetmény.

Maros-Vásárhelyhez három óra a
Mező-Bándon keresztül vezető ország
uthoz pedig félóra távolságra eső Mező-
Kapuson, egy ezer hold körüli, minden
szükséges gazdasági épületekkel ellátott,
jó állapotban levő jóság teljes felsze-
reléssel, vagy a nélkül is, hat, vagy
több évekre haszonbérbe adandó: érte-
kezhetni iránta ott helyben **Bothos**
Gyulával, vagy Maros-Vásárhelytt ke-
reskedő **Fenyő István** útján a tulaj-
donossal.